

Już się zbliżył miesiąc maj, już rozkwita ziemski kraj

Piszę ten tekst, a za oknem pada śnieg. Z nieba lecą ciężkie płaty mokrego śniegu. Jest zimno, niezbyt przyjemnie. I aż się wierzyć nie chce, że za dwa dni ma się rozpocząć ten najpiękniejszy miesiąc w roku, maj. Szukam pocieszenia na to wszystko i odnajduję je w upartym tłumaczeniu, że spowodowane to jest ociepleniem klimatu...

Mimo to nie przestaję wierzyć, że wszystko się zmieni, i że nie będziemy musieli śpiewać, zamiast *chwalcie łąki umajone* – *chwalcie łąki ośnieżone*. Poświęciliśmy Matce Najświętszej ten najpiękniejszy z wszystkich miesięcy, gdzie nawet *ptaszęta się radują, Maryi wyśpiewują*. Gdzie *łąki, pola i gaje, wszystko Jej cześć oddaje*.

W tym roku, w którym Kościół przeżywa setną rocznicę objawień fatimskich, ten majowy miesiąc ma znaczenie szczególne. Ma nam po raz kolejny przypomnieć, że działanie Matki Bożej nie zakończyło się na kartach Pisma świętego. Ona, tak jak wtedy, gdy szła do swej krewnej Elżbiety, nadal wnosi obecność Boga w dzieje ludzkości, w dzieje tego świata. Ona nigdy nie przychodzi sama, zawsze niesie ze sobą Pana Jezusa, który jest Panem całych dziejów, także tych nam współczesnych, trudnych, niespokojnych, grożących wojną.

Nie dziwny się, jeśli i w tym roku otrzymamy od Boga jakiś znak, przez Maryję. Matka Boża nie przychodzi nas straszyć, Ona staje na czele tych wszystkich, którzy wskazują na Boga, jako na jedyne rozwiązanie wszystkich problemów, w które

uwikłał się współczesny świat. Matka Boża nie wzywa ludzkości do zmniejszenia emisji dwutlenku węgla, wzywa ludzkość do nawrócenia, tzn. do zdecydowanego zwrócenia się ku Bogu, który jest Stwórcą i Odkupicielem całej rzeczywistości świata. Jeśli to nam się nie uda to już nic nam się nie uda. Wszelkie ludzkie wysiłki podejmowane bez Boga, a co gorsza, przeciwko Bogu, prowadzą nas na manowce. W naszych czasach widać to gołym okiem. W skali globalnej, ale również w skali poszczególnych społeczności, rodzin i osobistych dramatów. Bez Boga jesteśmy skazani na totalną klęskę.

Słowiczki już śpiewają, wesoły nastał maj, i kwiaty pokrywają Ziemię, jak Boży raj! I my Ci zaśpiewamy, zdobimy Cię kwiatami! Maryjo, Maryjo, o Maryjo. Zauważmy, ile w tych prostych pieśniach jest takiej duchowej ekologii, która uzdrawia serce i duszę, i ciało. 100-lecie objawień fatimskich niech nas jeszcze bardziej zmobilizuje do czczenia Matki Najświętszej w tym majowym miesiącu. Zapraszamy na nabożeństwa majowe. Bo przez Maryję odnajdujemy w życiu Pana Jezusa, ona nas do Niego prowadzi. Obecna sytuacja w świecie wymaga od nas żarliwej modlitwy o pokój. Obyśmy nie należeli do tych, którzy zlekceważą zaproszenie Matki Najświętszej do modlitwy za świat i za siebie, i do podjęcia nawrócenia ku Bogu.

[prob.]